

Dokato chaka malkija Herceg, mu se struva, che nikoga ne e ochakval njakogo s tolkova ljubov i kopnezh. I sam se uchudva na nepredvidenoto razhdane na Narcis ot pepelta na falshivata skromnost, v kojato toj tolkova dylgo beshe vjarval, mamejki i sebe si, i drugite. Sramuva se ot tova mychitelno priznanie. No koj drug shte e toj, ako ne Narcis, zagledan v sobstvenija si lik, ne v kakvo da e otrazhenie vyv vodata, a v samija sebe si na deset godini? I tozi Narcis, ot kogoto otdavna se beshe otrekyl, a, za da skysya vsichki vryzki s nego, beshe zatvoril v njakakvo dylboko tajno podzemie, razbi kljuchalkata, prepluva prez vremeto v svoboden stil, za da se slee s obozhavanata predstava za sebe si, otvratitelno smesil syn i dejstvitenost. Vreme e da pogledne istinata v ochite!

Kakvo sa vsyshtnost bljaskavite karieri i kakvo e tyj narechenoto "napredvane" v zhivota, kakvo kara njakoj nedodjalan malchugan sled mnogo sebeotrichane da se izdjala v populjarna uvazhavana lichnost, napyлно ulegnala i preuspjajala, ako ne neverojatnata ljubov, kojato vseki izpitva kym sebe si, po-točno kazano - kym mechtata za sebe si i svoja razkrasen lik, a vsichki usilija da se nauchim na dobri obnoski, da usyvyrshenstvame dikcijata i ezika si, da namerim podobavashto obleklo, koeto da e naj-podhodjashta ramka na tozi oficialen portret, strahyt da ne ni ulovjat v njakakva greshka i da ne stanem za smjah - kakvo e tova, ako ne pokazvane na skritija narcisoiden bljasyk, za kojto ne smeem da si priznaem dori i v momentite, kogato vnimatelno nabljudavame liceto si pred ogledaloto? Ne se li vryshtame chesto v mislite si kym onezi dni, kogato, po sobstvena precenka, sme bili oshte daleko ot svyvyrshenstvoto? Ne se li lutame iz tyzhnite si neuspehi i oskydnite si godini samo za da se naslzhdavame po-pylno na

visochinata, do kojato sme se dobrali? Gledame samite sebe si ot tezi snezhni vyrhove na uspeha kak zalitame mladi i naivni, opipvajki tymninata s izpynati ryce; lutame se iz obyrcani labirinti i ot sylzite i otchajaniето si izvlichame skypo zaplateni pouki, a zhivotyt ni shamarosva otljavо i otdjasno, dokato s posledni sili pylzim kym sebe si - dnes.

Niko Herceg dyrzheshe svoja Narcis na veriga po-strogo ot ostanalite hora, tyj kato dobre znaeshe kakvi neprijatnosti mozhe da mu donese v bezposhtadnata vojna, kojato ot godini vodeshe sys sredata si. Beshe razvil mimikrija i hitrost, stana shampion po licemerie, a ljubeznostta beshe glavnото mu oryzhie. Vzimashе horata okolo sebe si za obiknovено gorivo, koeto shte izgori v pyrvata ili vtorata stepen na raketata, neobhodima da go iznese daleko izvyn obhvata na onova, ot koeto mu se gadeshe - predi vsichko izvyn obsega na nishtetata i posredstvenostta. Razbral, che v тази vojna nikoj ne mu pomaga, nito pyk e zapalen po nego, toj znaeshe dobre, che e sam sred vylcite i che shte uspee samo blagodarenie na nerazbiratelstvoto pomezhdu im. Nishto ne mu beshe podarjavano i vsichko si vzimashе sam, kato iztrygvashe uspehite si po veche izvestnija ni dryzko-uchtiv nachin. Pyrvoto i naj-vazhno pravilo v zhivota mu: sled kato uspehyt ne zavisi ot drugite (ako zaviseshe, te sigurno njamashe da mu go predostavjat!), shte napredva chak dotogava, dokato motorite mu sa v red, a tova zasjaga samo nego. Poradi tova lukavstvoto mu se beshe razvilo do takava stepen, a samijat toj beshe taka nashtrek, che v momentite na pylen uspeh i tyrzhestvuvane, kogato po njakakva ironija, naj-chesto tochno onezi, koito predi tova go bjaha kritikuvali i se bjaha opitvali da mu poprechat, mu chestitjaha s ozareni lica, uspjavashe da obuzdae pobednija vik na Narcis i s vyzmozhno naj-vydz'yrzhan glas da uveri laskatelite, che verоjatno se kasae za njakakvo nedorazumenie i che cjalata rabota dalech ne e

tolkova syvyrshena, kakto se predstavja sega; samijat toj naj-dobre vizhda vsichkrite j nedostatyci i "praznoti". Prez tova vreme mnozhestvo ot malki otchajani momcheta - vsichkrite poznati mu ot siropitalishtata i dvorovete ot pokrajninite, ot ulicata, ot pepelishtata, ot mrachnite blokove i chakalni treta klasa po malkite gari, reveshe i paleshe znamena v triumfa si - iskaha da izljazat, no toj im zapovjadashe da ostanat vytre i da ne se opijanjavat ot uspeha: trjabva da bydem nashtrek, govoreshe im toj, shtastieto na vojna e nepostojanno i neprijateljat samo chaka da ni iznenada nepodgotveni, dokato spim! Otivashe syvsem sam do hotelite vyv festivalnite gradove, v koito popadashe, i dylgo stoeshе pred ogledaloto, uspokojavajki razocharovanata tylpa ot tyzhnata si mladost, kojato iskashe meso, piene, igri i zheni. Nima tova e TOVA?" - pitashe se toj, zastinal v uspeha si, sam protiv vsichki.

I tyj, toj potiskashe svojata narcisoidnost kolkoto se mozhe poveche i samijat pochti beshe povjarval, che nikoga ne j se e podaval (ama che kysa pamet!), no eto, tja nenadejno go beshe obsadila i sega kakvo drugo beshe toj, ako ne bukvalnijat, zle graviran Narcis, kojto veche desetiletija se vlachi iz uchebnicite po grycki i latinski i iljustraciite na "malkite mitologicheski rechnici" - gol, kakto i samijat toj, i typo zagledan v sobstvenoto si otrazhenie, podmladeno s dvajset i sedem godini; sam sys sebe si na morskija brjag, sljap i gluh kym vsichko, osven kym mykrite i udovletvorenijata, prez koito shte trjabva da premine onova momche.